

една голѣма похвала. Флорѣ любилъ Зефиръ, а това ще каже, че вѣтъръ-тъ гали цвѣтя-та. И Помона е божество, кое-то нѣма съ что да ся укори. Вертуминъ съ прѣданность направилъ да ѝ угодять неговы-ты почести, и съединеніе-то на тиа божове не быде смѣщено отъ никој бурї. Поети-ти като направили тиа драги божества, задоволили ся да имъ дадѫть по едно имя, по единъ образъ и нѣкои качества. Термъ (прѣдѣлъ), рымскій богъ, покровителствувалъ слогове-ты или границы-ты на нивы-ты. Него прѣставлявать съ чловѣческѣ главѣ, нѣ безъ крака и рѣцѣ, за да ся покаже неподвижность-та му.

При тиа божества трѣбва да прибавимъ Пріапа, богъ на градини-ты, сынъ на Венерѣ и на Юпитера, и богъ Пана, сынъ на Юпитера и на нимфѣ Калисто. Нѣрави-ти на тиа двѣ божества не были примѣрни: тіи идѫть опако съ нѣравы-ты на Палесѣ, Флорѣ и Помонѣ. Панъ сѣдѣлъ въ Аркадію и прокобявалъ на планинѣ Лицею. Той изнамѣрилъ свиркѣ съ седьмь душки, кој-то нарекли Сирингѣ отъ нимфѣ Сирин-кѣ, коя-то ся была прѣобразила на трѣсть (камышъ), кога-то да ся укрые отъ него.

Пана изображаватъ съ рогове на главѣ-тѣ му, съ кози кѣлки, бедра и крака. Той е начальникъ на Сатиры-ты, едны земни божества, смѣшни като господаря си и като него накытены съ рогове и съ кози или волски крака. Тиа омразни и смѣшни божества были плашило на Нимфы-ты.

Не трѣбва да забравимъ Фаунуса, бога на пастыри-ты, кой-то царувалъ у Латіумъ слѣдъ бащѣ си Пикуса. Той направилъ да цвнне земледѣліе-то и родилъ Фауны-ты, божества, кои-то не трѣбва да смѣшамы съ Сатиры-ты, на кои-то тіи приличiali